

Maskvos ir visos Rusios Patriarcho Kirilo

VELYKINIS SVEIKINIMAS

VYSKUPAMS, KUNIGAMS, DIAKONAMS, VIENUOLIAMS IR VISIEMS
IŠTIKIMIESIEMS RUSŲ ORTODOKSŲ BAŽNYČIOS TIKINTIESIEMS

Mylimi Viešpatyje Ekscelencijos vyskupai, garbingieji kunigai ir diakonai, Dievą
mylintys vienuoliai ir vienuolės, brangūs broliai ir seserys!

Jausdamas dvasinį šios didžios ir šlovingos pasaulio Išganytojo Prisikėlimo iš mirusių šventės triumfą, mintimis regėdamas Jo išėjimą iš kapo, kreipiuosi į jus gyvybingu, vidinės jėgos, nenugalimos tiesos ir džiaugsmo kupinu šūkiu:

KRISTUS PRISIKĖLĖ!

Šviesa spindinti Velykų naktis žmonijai atskleidžia Dieviškosios meilės pilnatvę, kurios dėka Dangiškojo Tėvo amžinasis Sūnus priėmė žmogaus prigimtį, išgydė ją nuo nuodėmės negalios ir, nusileidęs į pragaro gelmes, nutraukė mirties pančius, dovanodamas mums neįkainojamą vienybės su Apvaizda pasaulį palaikančiu savo Kūrėju galimybę.

Patirdami šią Viešpaties visaapimančią meilę, mes atrandame neįveikiamą ginklą kovai „*su šių tamsybių pasaulio valdovais ir dvasinėmis blogio jėgomis dangaus aukštumose*“ (Ef. 6, 12). Mes nugalime mūsų žmogiškos prigimties ribotumo sukeltą baimę ir įgyjame gebėjimą bet kokiems laikmečio iššūkiams drąsiai žiūrėti į akis. Nes „*nebėra meilėje baimės, bet tobula meilė išveda baimę*“ (1 Jn. 4, 18).

Neatsitiktinai Evangelija daug kartų mums skelbia Viešpaties žodžius, ištariamus padrąsinti Savo pasekėjus, sustiprinti dvasią: „*Nenusigąsk!*“ Baimė dėl ateities, pavojų, nežinomų, tariamų ar tikrų grėsmių baimė – tai daugeliui pažįstamas jausmas. Bet Viešpats yra su mumis, jei tik mes patys Jo neišsižadame. Ir Jo pergalės prieš mirtį šlovinimo dienomis Išganytojas vėl ragina mus: „*Nenusigąsk, vien tikėk!*“ (Mk. 5, 36).

Tegul šio amžiaus apgauliai dvasiai prieštaraujantis mūsų elgesys taps regimu Amžinos Tiesos patvirtinimu. Kadangi, nors mes dabar ir gyvename visuomeninės ir religinės laisvės sąlygomis, troškimas gyventi pagal krikščioniškos moralės normas vis dar reiškia judėjimą prieš srovę. Jis atskleidžia nesutikimą su tais elgesio stereotipais ir nuodėmės pateisinimo pozicija, kurie atkakliai ir sistemingai diegiami į žmonių gyvenimą per šiuolaikines priemones sąmonei paveikti.

Atsigręžę į Viešpatį, mes galėsime išsivaduoti iš dvasinės tuštybės ir pasaulyje karaliaujančio egoizmo, pamatyti Prisikėlimo šviesą, priimti ją kaip kelią rodantį orientyrą keliaujant į Dangiškąjį Miestą.

Šiame judėjime link amžinybės jėgų šaltiniu tebūna mums visiems bendra Eucharistinė taurė. Tesustiprina mus Šventosios Dvasios malonė, dovanojanti mūsų sieloms neatsiejamą ramybę, tvirtumą tikėjime, augimą dorybėse.

Priimdami Kristaus Kūną ir kraują mes, kaip moko Šventasis Raštas, tampame *Dieviškosios prigimties dalininkais* (2 Pt. 1, 4), gebančiais pakeisti savo prigimtinę būseną. Per Komuniją mes galime tapti panašūs į Tą, Kuris dėl mūsų „*apiplėšė Pats Save, priimdamas tarno pavidalą ir tapdamas panašus į žmones. Jis ir išore tapo kaip visi žmonės; Jis nusizemino, tapdamas klusnus iki mirties, iki kryžiaus mirties*“ (Fil. 2, 7-8).

Moralinis, dvasinis savęs keitimas yra visuomenės, tautos, šalies gyvenimo perkeitimo svarbiausias laidas ir pagrindas. Neįmanoma pakeisti į gerą pusę visumos, netobulinant jos dalių. Teisinga bet kokio amžiaus, visų socialinių ir politinių grupių žmonių mąstysena tiesiogiai apsprendžia Tėvynės gerovę. Nuo to, kokie bus mūsų gyvenimo vektoriai, priklauso visų istorinės Rusios valstybių, mūsų Bažnyčios raida, o plačiausia prasme – visos Dievo kūrinijos, Kūrėjo įteiktos mums saugoti ir rūpintis (Pr. 2, 15).

Maldoje visiems jums, mano brangieji, linkiu išlikti Prisikėlusiojo pragaro Nugalėtojo džiaugsme ir gausios dangiškos pagalbos kasdieniuose jūsų rūpesčiuose.

TIKRAI KRISTUS PRISIKĖLĖ!

Amen.

+KIRILAS

Maskvos ir visos Rusios Patriarchas

*Kristaus Velykos
2012 m.
Maskva*